

[Ole Donner]

stolen forskellige typer andelsselskaber, som man måske kunne formode der var noget skattetænkning i.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der er ganske megen uro i salen!

Ole Donner (FP):

Det er altså Fremskridtspartiets synspunkt, at sådanne selskaber årligt skulle indbetale acontoskat af det, der var indtjent i det forløbne år.

Jeg har konstateret, at jeg mange gange i Skatteudvalget har været enig med hr. Jens Thoft i forskellige skattesager; nogle gange har vi haft forskellige motiver. Jeg kan se, det måske ikke passer hr. Jens Thoft, at jeg siger disse ting, men vi har dog været enige om en hel række ting, men med forskellig baggrund. Jeg er desværre bange for, at SF og Fremskridtspartiet ikke er helt enige i dette med andelsselskaberne, men jeg er sikker på, at SF vil være med til at ændre det sådan, at der ikke kan finde misbrug sted.

Fru Elisabeth Arnold kom med nogle kommentarer til Fremskridtspartiets dagsordensforslag, om, at det skulle længere ud i hjørnerne osv. Jeg tillod mig selvfølgelig at regne med, at hvis mit forslag blev vedtaget, ville man, når man fremsatte de pågældende lovforslag, komme ud i disse hjørner.

Vi fastholder selvfølgelig vores forslag om motiveret dagsorden, og jeg vil endnu en gang udtrykke skuffelse over, at jeg intet havde hørt fra de forskellige ordførere, men har selvfølgelig taget det til efterretning. Jeg håber ikke, at det bliver sådan fremover, og jeg har ikke berøringsangst over for nogen politikere eller partier i Folketinget og håber også, at det snart må være slut fra de andres side.

Jeg lagde selvfølgelig også mærke til, som hr. Stavvad fremførte, at ministeren temmelig kraftigt afviste hele debatten med forskellige ting, som man tydeligt kunne høre at partiet Venstre i hvert tilfælde ikke var indstillet på at lave om på. Det kunne en overgang lyde, som om man overhovedet ikke var interesseret i at ændre på forholdene, men det var, ligesom ministeren fik rettet lidt op på det i sit sidste indlæg.

Men jeg vil i hvert tilfælde sige her og nu, at Fremskridtspartiet er indstillet på at gå ind i

arbejdet, når dette usædvanlige beslutningsforslag fra ministeren om at pålægge ministeren selv og hans regering at gøre nogle forskellige ting fremsættes, og vi kan allerede nu love, at vi er parat til sammen med Socialdemokratiet og SF at stramme gevældigt op på det, som ministeren har foreslået, sådan at der kan komme noget positivt ud af det udvalgsarbejde, der må blive følgen.

Jeg vil til slut ligesom ministeren sige, at jeg synes, det var formålstjenligt, at vi fik denne debat. Vi fik rørt ved nogle forskellige ting, og vi vil så ret hurtigt komme til at diskutere tingene igen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 18 af Ole Donner (FP) (se foran) forkastedes, idet 7 (FP) stemte for, 96 (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 110:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven.

Af Bente Juncker (CD) m.fl.

(Fremsat 14/11 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Centrum-Demokraternes forslag går ud på at gøre tilskud til kantinedrift og til formålsbestemte, som det hedder, frokostværdichecks og frokostværdikuponer skattefrie, hvis værdien af tilskuddet ikke overstiger 20 kr. pr. medarbejder pr. dag. Forslaget skulle have til formål at sikre ligestilling mellem arbejdsgiveres tilskud til check- og kuponsystemer og tilskud til virksomhedskantiner.

Arbejdsgiveres tilskud til dækning af medarbejdernes frokostudgifter er skattepligtige for medarbejderne på samme måde som anden løn. Det er det klare udgangspunkt i skattelov-

[Skatteministeren]

givningen. Tilsvarende er ansatte, der får gratis frokost i arbejdsgiverens kantine, skattepligtige af værdien heraf. Også ansatte, der benytter sig af adgangen til at købe mad i arbejdsgiverens kantine til en pris, der er lavere end virksomhedens indkøbs- og fremstillingspris eksklusive faste omkostninger, er skattepligtige af værdien af dette. Det er de klare udgangspunkter i dansk skatteret.

Men det er selvfølgelig klart, at dette principielle udgangspunkt, nemlig at der er skattepligt af værdien af en sådan gratis frokost i arbejdsgiverens kantine, støder ind i en række praktiske problemer, og derfor er det sådan, at der i praksis skal være tale om en væsentlig fordel, før beskatning kommer på tale. Det skyldes i første række en del praktiske ligningsmæssige hensyn, herunder selvfølgelig de vanskeligheder, der er forbundet med værdisættelsen af sådanne goder.

Men anderledes stiller det sig, når en virksomhed yder den enkelte medarbejder et kontant tilskud i form af en check eller en såkaldt frokostkupon til at gå i byen og købe frokost for, for så får medarbejderen et papir i hånden, som har en kontant værdi på linje med rede penge. I sådanne tilfælde, hvor værdien konkret kan gøres op, kan man ikke sige, at der er praktiske vanskeligheder med at gennemføre den beskatning, som principielt hviler på goder som gratis frokost i kantinen.

Det ville være skruen uden ende, hvis vi gik ind på forslagsstillernes tankegang. Jeg forstår selvfølgelig godt selve den tankegang, at siden der nu af rent praktiske grunde er skattefrihed for at få gratis frokost eller i hvert fald frokost til stærkt nedsat pris i arbejdsgiverens kantine, burde det sådan set være det samme, hvis man gik uden for virksomheden og spiste på et nærliggende cafeteria eller en restaurant ved hjælp af en sådan frokostkupon fra arbejdsgiveren. Det er selvfølgelig det, forslagsstillerne vil opnå med forslaget, og den tankegang forstår jeg for så vidt godt, men hvis vi skal forfølge den i sin yderste konsekvens, og det må vi, hvis vi skal gå ind på den, vil det betyde, at alle, som ikke har adgang til kantine, skulle have ret til et fradrag i indkomsten, fordi de skal spise frokost. Jeg kan godt sige ligeud, at det altså ikke vil være hensigtsmæssigt.

Regeringen kan ikke tilslutte sig det foreliggende forslag. Jeg er stærkt betænkelig ved at

bygge endnu flere knaster på et i forvejen ret indviklet skattesystem, og det, Centrum-Demokraterne her foreslår, vil altså være en ny administrativ, besværliggørende knast oven på eller ved siden af de knaster, der i forvejen er i skattesystemet. Så også af den grund må regeringen afvise forslaget.

Stavad (S):

Jeg vil gerne bringe en meget stor tak til fru Bente Juncker fra CD, fordi man har bragt denne sag på Folketingets dagsorden.

Nogle af os, der arbejder med skatte spørgsmål her i huset, er blevet udsat for den mest effektive lobbyvirksomhed, jeg har været udsat for i mine 12 år her i huset fra noget, der kaldes sig City Kuponer, og de har ikke kunnet forstå, at et nej er et nej. Et massivt flertal i Folketinget får nu lejlighed til fra Folketingets talerstol at sige fra på gruppernes vegne, så der ikke kan være nogen tvivl – heller ikke hos City Kuponer – om, at vi ikke agter at bevæge os ind på den glidebane, som de forsøger at få os lokket ind på.

Derfor vil jeg sige tak til fru Bente Juncker, fordi hun giver os lejlighed til at få sagt det klart og utvetydigt også til folk uden for dette hus, at vi ikke agter at være med til at foretage glidninger på dette felt. Altså har jeg en forventning om, at strømmen af skrivelser fra City Kuponer vil ophøre efter førstebehandlingen.

Aagaard (KF):

Der kunne være to grunde til at have sympati for CD's forslag om en ligestilling af frokostkuponer til restauranter med virksomhedskantiner. Det kunne være, at det kunne medvirke til en forbedring, som det nævnes i forslaget, af restauranternes omsætning, og det kunne måske nok, som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget, lette vilkårene for en række nystartede og måske også mange etablerede små virksomheder. Men når det så er sagt, må vi konstatere, at de begrundelser for at afvise forslaget, som skatteministeren for lidt siden redegjorde for, også for os vejer tungere end de gode argumenter for en ligestilling.

Jeg vil også gerne understrege, at vi generelt er imod indførelsen af nye fradrag og nye særegler. Det fremgår heller ikke af forslaget, og derfor kender vi ikke de nøjagtige provenumæssige konsekvenser af forslaget, men vi tror ikke på, at de er ubetydelige.

[Aagaard]

Vi ser også forslaget som værende helt uden betydning for de tusinder af små virksomheder på landet, hvor der som oftest ikke findes noget spisested, hvor kuponer kunne anvendes, og man kan heller ikke afvise tanken om, at et sådant forslag kunne udløse krav fra offentligt ansatte om minimum 20 kr. om dagen til frokost. Endelig er det argument, at et stykke papir, som har en kontantværdi, ikke skal beskattes, nok det, der vejer særdeles tungt for os, når den endelige stillingtagen afgøres.

Jeg skal med disse bemærkninger afvise støtte til CD's forslag.

Peter Brixtofte (V):

Endnu en gang kommer jeg efter en lang række fremragende talere, og jeg kan ikke mindst tilslutte mig de synspunkter, som skatteministeren fremkom med. Det er da meget muligt, at der er en forskelsbehandling, men hvis man skal være millimeterretfærdig, skal man begynde at lave store, dybsindige regnskaber over kantinedrift, hvor man skal til at lave ensartede regnskabsprincipper, hvor man skal have fat i, hvor meget der skal indregnes for bygninger og for inventar m.v. Det bliver nok et stort og indviklet regnestykke for at nå frem til spiserens egentlige overskud, som i så fald skulle beskattes.

Det kan som sagt godt være, at der er en forskelsbehandling på dem, som spiser i kantiner, og dem, som skal spise ved hjælp af frokostkuponer. På den anden side må det vel også være rimeligt, at vi begrænser bureaukratiet her i landet og prøver at holde alle disse snedige regler nede på et minimum, og på den baggrund vil vi afvise forslaget, selv om vi har forståelse for hovedsynspunktet.

Jens Thoft (SF):

På SF's vegne skal jeg sige, at vi overhovedet ingen forståelse har for CD's forslag. Overhovedet ingen! Vi vil fuldstændig firkantet afvise det.

Man vil nu have indført restaurationskuponer, sådan at en virksomhed kan forsyne sine ansatte med den slags kuponer, og så kan man i øvrigt hygge sig med at gå i byen om lørdagen, når man har samlet kuponer nok sammen. Ikke på vilkår!

Vi finder det i øvrigt usympatisk, at CD fremsætter et lovforslag, som handler om en

enkelt virksomhed. Da jeg tidligere på dagen reklamerede for en stor sodavand i forbindelse med et væddemål, skatteministeren havde tabt, blev jeg spurgt af CD's repræsentant, hvad jeg havde fået for at lave reklame af den slags. Nu vil jeg spørge: Hvad har CD fået?

Ole Donner (FP):

CD's forslag om frokostkuponer burde man måske nok være positiv over for, ikke mindst når man ser, at Konkurrencerådet tilsyneladende mener, at der er en skævdeling imellem kuponfirmaer og kantinedrift, men vi må klart præcisere, at Fremskridtspartiet er modstander af det med kantinedriften, og derfor kan vi heller ikke støtte dette helhjertet. Vi er modstandere af de store tilskud til kantinedrift, der gives specielt inden for det offentlige, hvor der sker en stor subsidiering fra stat, amt og kommuner, og det er nogle frynsegoder, som ikke er acceptable efter Fremskridtspartiets mening.

Derimod ser Fremskridtspartiet hellere, at man genindfører repræsentationsfradraget for at give bedre muligheder for restauratørerne, for den branche er meget hårdt ramt, efter at man har fjernet fradraget. Vi håber, at vi måske også under udvalgsbehandlingen kunne vende den problematik. Hvis der ikke er mulighed for at genindføre et fradrag for repræsentation, vil vi nok være positive over for CD's forslag og være med til at se på det, men vi så altså helst, at man genindførte repræsentationsfradraget.

Elisabeth Arnold (RV):

Lobbyisme er ikke forbudt. Det er tværtimod en helt legitim virksomhed, der kan være både nyttig, oplysende og hyggelig, men det var altså CD, der gav efter for den massive lobbyvirksomhed, som har været udført af det pågældende firma, og det var interessant at se.

Fra radikal side er vi lodret imod dette forslag. Det er endnu en knast, et nyt lille spir eller en ny gesims på en i forvejen meget kompliceret skattelovgivning. Den appellerer til den mest smålige og den mest nøjeregnende del af den danske befolkning, nemlig den, der har et eller andet lille tilskud til kantine eller får et gratis æble om dagen.

Jeg har selv engang arbejdet i et firma, hvor vi fik gratis wienerbrød hver dag. I forbindelse

[Ellisabeth Arnold]

med ombygning af kantinen til et cafeteria blev det gratis wienerbrød afskaffet. Det blev omgående bragt op ved de næste overenskomstforhandlinger. Man ville have kompensation for afskaffelsen af det gratis wienerbrød. Den slags ordninger appellerer til det mest fnidrede i den danske befolkning. Man skal have kompensation for alt muligt. Hvis dette kuponsystem bliver inddraget i folks lønninger, skal det også til at indgå i overenskomstforhandlingerne. Det er fuldstændig uoverskueligt, det er et skråplan, og det vil vi ikke være med til.

I øvrigt vil jeg gerne oplyse fru Bente Juncker om, at en tilsvarende ordning netop er blevet afskaffet i Sverige, fordi den var vokset ud over alle grænser og ikke var til at administrere. Så det dér med at tage hele Europa til indtægt for, at man har det sådan ude i verden, går altså ikke.

Kofod-Svendsen (KRF):

Vi får jo alle mange henvendelser, og det sker også, at en henvendelse resulterer i et lovforslag. Jeg vil sige det sådan, at hvis CD kan komme med flere begrundelser under udvalgsarbejdet, vil vi da gerne lytte til argumenterne, men der skal virkelig gode argumenter til, inden vi stemmer for et lovforslag.

Men vi vil da med lyttende sind høre, hvad CD yderligere har at berette om under udvalgsarbejdet.

Bente Juncker (CD):

Jeg kan jo ikke sige, at der var den store tilslutning til forslaget, men jeg bliver altså nødt til at sige til ministeren og til den socialdemokratiske ordfører, som i øvrigt evig og altid hopper og danser for Konkurrencerådet, at Konkurrencerådet har skrevet, at »Konkurrencerådet finder på denne baggrund at måtte henstille, at Told- og Skattestyrelsen medvirker til at ændre ligningsvejledningen, således at der i beskatningsmæssig henseende sker en ligestilling mellem tilskud til frokostkuponssystemer og tilskud til virksomhedskantiner.«

Det bliver jeg nødt til at gøre opmærksom på, og så kan man mene om det, hvad man vil, at det er lobbyisme osv. Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at det har fungeret og fungerer temmelig godt i mange andre europæiske lande, og Norge har lige godkendt dette system. Hvad Sverige har gjort, skal jeg ikke kunne svare på.

Så kan man spørge, hvorfor det er et godt system. Dertil er svaret, at det er det, fordi man derved ligestiller den form for restaurationsbesøg med kantinedrift, som ellers er blevet utrolig udbredt. I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at jeg ikke har noget imod udviklingen inden for kantinedrift, men jeg så på den anden side også gerne, at man gennemførte et sådant system, fordi man derved ville opnå, at der kom nogle flere i arbejde i restaurationsbranchen, og det ville være glimrende. Jeg mener, at vi bliver nødt til at gennemføre forslag som dette og andre nicheforslag, hvis vi skal have flere i arbejde.

I denne sammenhæng må man ikke glemme, at restaurationsbranchen beskæftiger ikke blot faglærte, men også mange ufaglærte.

Jeg forstår egentlig ikke, at Socialdemokratiets ordfører var så vred over fænomenet lobbyisme, for hvad er det, der sker, når andelsbevægelsen kommer, når KFK kommer, og når værfterne kommer? Det sidste skal vi debattere bagefter. Det er netop lobbyisme, og det er det, vi er til for. At det så er et system, der tilmed giver arbejde til nogle mennesker og giver dem en ekstra valgmulighed, mener jeg ikke man kan have noget imod. Men der er åbenbart nogle ordførere, der ikke kan se ud over deres næsetip og ikke kan se, hvad dette forslag kunne føre med sig af goder for det danske samfund.

Frokostkuponssystemet har omfattet 90 restauranter, hvortil man har kunnet købe en kupon på 40 kr. Så tales der om, at man kan holde en fest en lørdag aften. Jamen den slags indvendinger kan jo rejses mod alle de skatteforslag, der fremsættes i denne sal. Hvorfor i alverden skal vi gang på gang i Skatteudvalget beskæftige os med at hindre misbrug? Det er den samme øvelse, vi tager, når det gælder andelsbeskatningen, som også er misbrug. Og sådan kan man blive ved. Hvem i alverden siger, at dette skulle give anledning til det store misbrug, som hr. Jens Thoft var inde på? Vi er faktisk lidt stolte over, at vi kunne fremsætte dette forslag, fordi vi mener, det vil være et udmærket supplement til kantinerne.

I øvrigt er jeg enig med hr. Ole Donner i, at vi bør se på repræsentationsfradraget. Vi bliver nødt til at overveje vilkårene for den branche, som er så betrængt, og dette her er et lille skridt, for det store skridt er jo fuldt repræsen-

[Bente Juncker]

tationsfradrag, der koster milliarder, som enhver ved.

Men jeg må jo desværre konstatere, at dette forslag ikke vil opnå et flertal. Det er der ikke noget at gøre ved, og så må vi se, hvad der i øvrigt sker.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg kan ikke undlade en enkelt kort bemærkning til fru Bente Juncker. Der er ikke nogen grund til at åbne en ladeport for misbrug. Når man allerede ved fremsættelsen er i stand til at se ladeporten, bør man i det mindste gøre sig nogle anstrengelser for at lukke den.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af forskellige skattelove. (Anparter).

Af Bente Juncker (CD) m.fl.

(Fremsat 14/11 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Anpartsindgrebet er fra 1989. Det gik først og fremmest ud på, at et underskud fra en virksomhed med flere end 10 ejere ikke kan trækkes fra i anden indkomst hos anpartshaverne.

Men så er der en vigtig undtagelse fra denne regel: Ved anpartsindgrebet blev skibe, som

industriministeren har godkendt, undtaget fra reglen om underskudsbegrænsning.

Dette indgreb kom til veje efter en aftale mellem den daværende regering og Socialdemokratiet. Undtagelsesbestemmelsen blev gjort tidsbegrænset. Ifølge den lov, der blev vedtaget, skal skatteministeren inden udgangen af 1991 fremsætte forslag om revision af undtagelsen. Revisionsklausulen skal ses i sammenhæng med aftrapningen af den tilladte støtte inden for EF. Det var dengang hensigten at begrænse fordelene i anpartsfinansiering i takt med afskaffelse af den tilladte subsidi-ering inden for EF.

CD's lovforslag går ud på at forlænge industriministerens adgang til at godkende skibsprojekter med 2 år – til udgangen af 1993. På det tidspunkt skal der ifølge CD's forslag igen tages stilling til, om skibsanpartsordningen skal fortsætte.

Udgangspunktet for CD's lovforslag er et ønske om at videreføre de gældende regler om skibsanpartsordningen til samme tidspunkt som ophøret af EF's 7. skibsbygningsdirektiv om støtte til skibsbygningsindustrien.

Regeringen er enig i, at de særlige regler om den skattemæssige behandling af skibsanparter bør ses i sammenhæng med den støtte, der i andre lande gives til skibsbygning. Som jeg nævnte, er de regler, der i øjeblikket gælder for beskatning af skibsanparter, kommet til veje efter en aftale mellem Socialdemokratiet og den daværende regering.

Der har i anledning af, at reglerne skal revideres i henhold til loven, været ført samtaler mellem den nuværende regering og Socialdemokratiet, og på baggrund af disse samtaler vil regeringen nu stille et ændringsforslag ved andenbehandlingen af CD's lovforslag. Ændringsforslaget går ud på, at skibsanpartsordningen som foreslået af CD forlænges i 2 år, men derefter skal ophøre. Herved slipper vi af med en vigtig undtagelsesbestemmelse i skat- telovgivningen.

Inden 1994 vil industriministeren i et samarbejde med branchen overveje, om der fra og med 1994 kan findes andre måder at støtte skibsbygningsindustrien på. Man kan f.eks. overveje at etablere en statslig garantiforpligtelse for bygning af skibe; branchen skal så bære en del af den samlede risiko. Der ligger dog ikke heri en forpligtelse for regeringen til fra 1994 at etablere støtteordninger.